

Ο Noam Chomsky για την προσφυγική κρίση

του Noam Chomsky (μετάφραση: Κρυσταλένια Αμπρέου-Τσιτσιρικού)

Σε κάποιες χώρες διαδραματίζεται μια πραγματική προσφυγική κρίση. Ο Λίβανος είναι ένα παράδειγμα, όπου ένα τέταρτο του πληθυσμού αποτελείται από Σύριους πρόσφυγες, χώρια η πληθώρα προσφύγων από το Ιράκ και την Παλαιστίνη. Αλλά και άλλες χώρες της περιοχής που βρίσκονται σε καθεστώς απόλυτης φτώχειας και πολιτικής αστάθειας έχουν απορροφήσει τεράστιους πληθυσμούς προσφύγων, ανάμεσά τους η Ιορδανία, αλλά και η ίδια η Συρία, πριν ξεκινήσει η πορεία της προς την απόλυτη καταστροφή. Οι χώρες οι οποίες υποφέρουν από την προσφυγική κρίση δεν έχουν καμία ευθύνη για την δημιουργία της. Η δημιουργία προσφυγικών πληθυσμών είναι κυρίως ευθύνη των πλούσιων και ισχυρών κρατών, που τώρα στενάζουν κάτω από το βάρος μιας χούφτας άμοιρων θυμάτων, τα οποία στην πραγματικότητα μπορούν με ευχέρεια να φιλοξενήσουν.

Η εισβολή των Η.Π.Α. και της Αγγλίας στο Ιράκ μόνο, εκτόπισε περίπου 4 εκατομμύρια ανθρώπους, εκ των οποίων σχεδόν οι μισοί κατέφυγαν σε γειτονικές χώρες. Και οι Ιρακινοί εξακολουθούν μέχρι σήμερα να φεύγουν από έναν τόπο ο οποίος είναι από τους πλέον δυστυχείς στον πλανήτη, έπειτα από μια δεκαετία όπου στο έδαφός του έχουμε κυρώσεις θανατικής ποινής, απόρροια και πάλι αποφάσεων των πλούσιων και ισχυρών κρατών, που αφανίζουν έτι περισσότερο μια ήδη κατεστραμμένη χώρα, και πυροδοτούν θρησκευτικές διαμάχες οι οποίες εντείνουν το εσωτερικό σχίσμα, και τη διαμελίζουν σε ακόμη πιο πολλά μέρη.

Δεν υπάρχει λόγος να αναφερθεί κανείς στο ρόλο που έπαιξε η Ευρώπη στην Αφρική, την πηγή των περισσότερων προσφύγων, οι οποίοι τώρα φεύγουν μέσω της διόδου που δημιούργησε ο Γαλλο-Βρετανο-Αμερικάνικος βομβαρδισμός της Λιβύης, ο οποίος ουσιαστικά κατέστρεψε τη χώρα και την άφησε έρμαιο στις αντιμαχόμενες παραστρατιωτικές ομάδες. Ή να αναφερθεί κανείς στην παρουσία των Η.Π.Α. στην Κεντρική Αμερική, που άφησε τις χώρες να μοιάζουν με θαλάμους φρίκης από τους οποίους οι άνθρωποι διαφεύγουν μέσα στον τρόμο και τη δυστυχία. Σε αυτούς τους ανθρώπους τώρα έρχονται να προστεθούν τα θύματα από το Μεξικό, απόρροια του εμπορικού συμφώνου που – όπως ήταν αναμενόμενο - κατέστρεψε τη Μεξικάνικη γεωργία, η οποία δε στάθηκε δυνατό να ανταγωνιστεί τους υψηλά επιδοτούμενους ομίλους γεωργικών επιχειρήσεων των Η.Π.Α.

Η αντίδραση των πλούσιων και ισχυρών Η.Π.Α. ήταν να πιέσουν το Μεξικό να κρατήσει τα θύματά τους μακριά από τα σύνορά τους, και ανελέητα να τους οδηγήσουν πίσω, εφόσον βέβαια κατάφεραν να ξεφύγουν τους ελέγχους. Αντίστοιχα, η αντίδραση της πλούσιας και ισχυρής Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να δωροδοκήσει και να πιέσει την Τουρκία να κρατήσει τους αξιολύπητους επιζώντες μακριά από τα σύνορά της και να συγκεντρώσει όσους ξεφύγουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης με βάρβαρες συνθήκες κράτησης.

Μεταξύ των πολιτών υπάρχουν πραγματικά αξιόλογες εξαιρέσεις. Ωστόσο η στάση που τηρούν τα επίσημα κράτη είναι αυτή της ηθικής ντροπής. Παρακάμπτοντας ακόμη και την πολύ σημαντική ευθύνη τους για τη διαμόρφωση των συνθηκών που ανάγκασαν τους ανθρώπους αυτούς να εγκαταλείψουν τη ζωή και τα σπίτια τους.

Η ντροπή αυτή δεν είναι νέα στο προσκήνιο. Ας μείνουμε για παράδειγμα μόνο στην

περίπτωση των Ηνωμένων Πολιτειών, την πιο προνομιούχα και ισχυρή χώρα στον κόσμο, με πλεονεκτήματα ασύγκριτου μεγέθους. Στο μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας της δέχτηκε Ευρωπαίους πρόσφυγες, να εγκατασταθούν στα εδάφη που καταλείφθηκαν διά της βίας, δολοφονώντας τις φυλές που κατοικούσαν πρώτα σε αυτά. Αυτό άλλαξε με το νόμο περί μετανάστευσης του 1924, ο οποίος στόχευε στην εξαίρεση κυρίως Ιταλών και Εβραίων. Δε χρειάζεται νομίζω να σταθεί κανείς στη μοίρα που ακολούθησε γι' αυτούς τους ανθρώπους. Ακόμη και μετά τον πόλεμο, στους εγκλωβισμένους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης επιζώντες απαγορευόταν ρητά η είσοδος στη χώρα. Σήμερα οι Ρομά, οι οποίοι είναι απόγονοι των θυμάτων του Ολοκαυτώματος - σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφέρεται - απελαύνονται στην Ανατολική Ευρώπη υπό φρικτές συνθήκες.

Η ντροπή παραμένει βαθιά ριζωμένη κι επίμονη. Έχει έρθει σίγουρα το πλήρωμα του χρόνου για να της θέσουμε ένα τέλος, και να προσπαθήσουμε να επιτύχουμε ένα αξιοπρεπές επίπεδο πολιτισμού.

Πηγή: <https://diem25.org/noam-chomsky-for-the-refugee-crisis/>